

Jízda roku 2019

leden
únor

Editoriál šéfredaktora

Vážení čtenáři časopisu *Trivium Revue*,

právě si pročítáte první číslo roku 2019. V tomto vydání se dozvíte, co obnášejí talentové zkoušky na střední školu, jak naši žáci prožili lyžařský kurz a jak to dopadlo, když nás navštívili hasiči. Můžete také zjistit, co zajímavého se nyní čte a jaký film byste měli určitě vidět.

Přeji Vám všem krásné počtení a stále platí nabídka, že pokud by někdo chtěl do našeho časopisu přispět zajímavým článkem, máte možnost.

S pozdravem

Šimon Švejda, šéfredaktor

Talentová zkouška na umělecké školy

Na začátku ledna odstartovaly přijímací zkoušky na umělecké školy. Poměrně velkou část této tvoří tzv. „talentová zkouška“, kterou letos absolvovali čtyři devátáci. Abychom vám přiblížili, jak taková zkouška probíhá, Marie a Šimon Vám to vše sepsali.

Pražská konzervatoř

Dne 15. 1. 2019 jsem jela do Prahy na talentovky na pražskou konzervatoř. Hlásila jsem se na obor hudebně dramatický. Celkově se na tento obor hlásilo cca 100 lidí a brali jich deset. V 1. kole jsme měli mít připravené 2-3 básně, 2 monology, 1 dialog a 1 lidovou píseň. Nejprve jsme se šli všichni najednou představit své porotě. Když jsem přišla na řadu, pozdravila jsem, předala jim svoji podepsanou fotografii a přehled toho, co budu předvádět. Předvedla jsem komický monolog z muzikálu *Láska je láska* a oni mě požádali,

jestli bych mohla předvést i ten druhý, tragický z *Fausta*. Poslední věc, kterou po mně chtěli, byla lidová píseň. Měla jsem zpívat bez doprovodu. Vybrala jsem si lidovku *Černé oči jděte spát*. Jedním slovem jednoduchá, ale nervozita vykonala své. Pak mě požádali o druhou lidovku. Tím to pro dnešek bylo vše. Celkově talentové zkoušky měly tři kola. Ve 2. kole byla herecká část - totéž co v 1. kole, pěvecká a všeobecná hudební část - 2 lidové písně, 1 umělá píseň a pak spousta složitých cvičení na ryt-

mus, výškové slyšení, hudební paměť a hudební teorie, a pohybová část - 1 akrobatická sestava, 1 taneční cvičení a znalost polkového a valčíkového kroku. Ve 3. kole bylo to samé, co v předešlých kolech. Pro mě to byla dobrá zkušenost a moc mě bavilo nejen se na to připravovat, ale i potom ta zkouška jako taková.

Na druhé konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava Ježka to probíhalo podobně. V 1. kole jsme měli předvést jednu lidovou píseň a jednu píseň z muzikálu.

Jediné dva rozdíly byly v tom, že na 2. konzervatoři jsme měli zkoušku s korepítőrem na klavír, u toho jsme se rozezpívali a 2. rozdíl byl v tom, že muzikálovou píseň jsme zpívali na mikrofon. To mě také moc bavilo. V 2. kole byla taneční část-všeobecné taneční schopnosti, 2 taneční cvičení, herecká část-1 báseň a 1 monolog, a pěvecká část- jedna populární píseň a jedna píseň z muzikálu. Na stránkách školy psali, že přijmou deset lidí, ale do 2. kola postoupilo nakonec jen sedm z šedesáti. Nejtěžší na tom celém podle mě bylo, sehnat noty k populárním a muzikálovým písním, které jsem chtěla zpívat.

Marie Káralová 9. ročník

Střední škola uměleckoprůmyslová v Ústí nad Orlicí

9. ledna nastal dlouho očekávaný den, který měl rozhodnout o mé budoucnosti. Vstávali jsme v pět hodin ráno a pomalu, ale jistě jsme se po zasněžených silnicích blížili k Ústí nad Orlicí.

V sedm hodin ráno jsem musel v ateliérech školy předávat desky, které obsahovali dvacet domácích prací. Po předání nás rozdělili do skupin podle oborů, na které jsme se hlásili. Pak jsme se dozvěděli základní informace k přijímacím zkouškám a seznámili nás s denním harmonogramem.

Moje skupina začínala kresbou, na kterou jsme měli 90 minut. Starší studentky nás odvedly do ateliéru, vybrali jsme si stojan a začali kreslit židli s kusem pytlaviny. Hodina a půl utekla velmi rychle, ale já jsem byl se svojí kresbou docela spokojen.

Následoval rychlý přesun do jiné učebny, kde jsme psali písemné testy z českého jazyka a angličtiny. Dopoledne bylo pryč a my jsme dostali 45. minutovou pauzu na oběd.

Po pauze jsme šli znovu do ateliéru a následovala malba temperou. Na ni jsme měli dvě hodiny, což na malbu zátiší je dost málo.

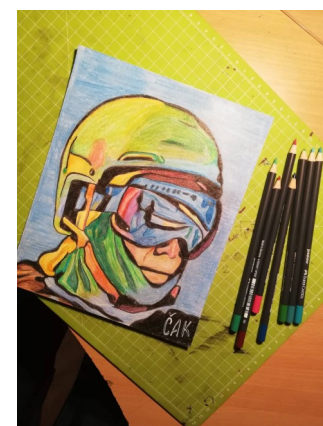
Pak následoval další písemný test opět v jiné učebně, test kulturně-historického přehledu. V něm jsme měli prokázat svoje znalosti z oblasti historie a umění.

Jako poslední nás čekal pohovor. Ten můj trval dvacet minut a během něj zjišťovali zájem o zvolený obor a o můj oblíbený styl designu. To bylo dost zajímavé.

Přijímací zkouška končí v 16,10. Dost vyčerpaný hledám tátu, který je po hodinách stání na chodbě na pokraji zhroucení a společně jedeme na oběd.

Celý měsíc čekám na výsledky. Dnes už vím, že od září je ze mě student UMPRUMKY a že budu studovat obor „Textilní výtvarnictví-bytové a interiérový design“.

Šimon Švejda, 9. ročník

Lyžařský kurz 2019

Jako každý rok se na začátku roku konal lyžařský výcvik. Tento rok proběhl 14. – 18. ledna opět v Orlických horách v Sedloňově. Letos se lyžařského výcviku zúčastnilo přibližně 70 dětí a asi 10 učitelů.

Pondělí 14.1.

Tenhle rok bylo pondělí o hodně jiné, než roky předtím, protože v pondělí nešel v Sedloňově proud. Sešli jsme se ráno kolem 8,00 dopoledne a začali jsme docházkou. Pro 5. třídu a pro nové žáky, kteří nebyli nikdy na našem lyžáku, se říkala pravidla a informace o lyžáku. Potom se rozřazovalo na snowboardáky a lyžaře, kteří si ve skupinách říkali různé informace. Poté nás učitelé rozdělili na 8 malých skupinek přibližně po 10 lidech. Byly 4 skupiny snowboardáků a 4 skupiny lyžařů. Snowboardáči - 1. skupinu měl student střední školy Samuel Kiszka, 2. skupinu pan učitel Jiří Killar- prezident našeho lyžařského kurzu, 3. skupinu paní Markéta Kubů a nakonec 4. skupinu - začátečníky - paní učitelka Hana Kárníková. Lyžaři - 1. skupinu nejlepších lyžařů vedla paní Markéta Nebeská, ale ve středu a ve čtvrtek pan Michal Kovář, 2. skupinu paní učitelka Irena Pařízková, 3. skupinu měly na starost paní učitelky Michaela Procházková a Martina Černá, ale jelikož jsme neměli moc času, tak jsme byli rozděleni namátkou a v úterý nás přeřadili tak, jak to mělo být. Já jsem byla na lyžích v 1. skupině a musím říct, že Markéta je fakt skvělá trenérka. Následoval výběh sjezdovky nahoru a potom dolů jako tradiční každoroční rozcvička. Jelikož nešel proud, vybíhali jsme ten kopeček několikrát a potom jenom rychle sjeli dolů. Byla to velká dřina. Počasí bylo takové normální, zataženo, trochu foukalo, ale ne moc zima. Kvůli proudu jsme končili už ve 12 hodin. Skoro každé dítě jelo autobusem nebo s rodiči.

Úterý 15.1.

Přijeli jsme na lyžařský výcvik - někdo autobusem, někdo autem - a sešli jsme se v chatě kolem deváté hodiny a dostala se k nám informace, že už jde proud. Po docházce jsme měli zase rozcvičku s panem prezidentem Jiřím Killarem - výběh nebo výšlap sjezdovky. Když jsme došli na sjezdovku, nebyl žádný výhled, protože byla velká mlha, ale ta bylo ráno i následující dny. Potom už se vyjasnilo a mohli jsme si krásně zalyžovat. Každý den byla jedna dopolední a jedna polední přestávka na svačinu, kterou jsme si mohli koupit v bufetu. Musím říct, že tam vaří opravdu výborně. Úterý jsme si krásně užili, takže jsme se těšili na další dny

Středa 16.1.

Ráno bylo stejné jako každý den. Bylo ale takové divné počasí, protože bylo tak trochu aprílové. Na sněhu se dobře lyžovalo a nebyly tam žádné komplikace. 1. lyžařská skupina zjistila, že naše trenérka má nemocnou dceru, takže nemohla přijet a místo ní přijela na dva dny náhrada - syn paní učitelky Martiny Černé, který nás učil také velmi dobře, a byli jsme s ním spokojení. Celkově na lyžáku se mi líbilo, že nám trenéři někdy dávali i volné jízdy všem skupinám dohromady, takže jsme mohli jezdit s našimi kamarády, kteří třeba nebyli v naší skupině. Tenhle den byl delší než dny předtím, protože byl až do 15. hodin, takže jsme měli velkou polední přestávku. Před odpoledním lyžováním nám paní učitelka řekla, jakým autobusem jedeme, v kolik se máme připravit a podobně, což bylo opravdu super.

Čtvrtek 17.1.

Ráno opět stejné jako předchozí dny. Tento den bylo krásné slunečné počasí, ale poněkud tvrdší sněh. Trénoval se slalom, protože následující den byly závody. Jelikož jsme neměli tyče na slalom, tak každá skupina dělala živý slalom, čili slalom z lidí a byla docela zábava jezdit do branek, kde nebyla vaše skupina, když máte volné jízdy. Za ty čtyři dny jsem se toho hodně naučila, takže jsem jela na závodech už docela rychleji než minulý rok. Jsem moc ráda, že jsem na lyžáku byla a mohla se toho hodně naučit. Za to děkuji paní Markétě a panu Michalovi. Také jsem ráda, že jsem si to mohla užít s kamarády a za to děkuji všem učitelům a panu řediteli. V tento den nás přijeli navštívit devětácti, protože se lyžařského výcviku nemohli zúčastnit kvůli učením na přijímačky. V poledne se s námi devětácti rozloučili a my jsme šli zase lyžovat.

Pátek - závodní den - 18.1. - Ráno jsme přijeli a řekli jsme si důležité informace. Rozcvička byla jiná než dny předtím. Šli jsme ven, udělali jsme dvě řady od největšího po nejmenšího - holky a kluci a udělali dvojice podle výšky, nejvyšší holka s nejvyšším klukem a tak dál a měli jsme závody. Kluk vzal holku na záda a běžel, byla to veliká sranda. Následovala příprava trati na závody a pak konečně samotné závody. Všem, co byli na lyžáku, moc děkuji, užila jsem si to.

Magdalena Grulichová, 7. ročník

Hoří, aneb hasiči ve škole

Tento rok jsme měli velké štěstí, protože k nám do 6. třídy přijeli dva hasiči. Setkali jsme se s nimi celkem dvakrát. Poprvé nás navštívili před Vánoci. Nejprve nám řekli, co má mít správný hasič na sobě. Potom si každý mohl vyzkoušet dýchání s plynovou maskou, někdo sebral odvahu a šel si to zkusit, ale někomu se nechtělo. Dále se nás ptali jaké číslo má policie, záchranná služba a samozřejmě hasiči. Potom si došli pro školní hasicí přístroj a řekli nám co se má odjistit když hoří. Nikdo netušil, že už za chvíli uvidíme tento přístroj v akci. Když hasiči odjeli, někdo omylem zavadil o hasicí přístroj a hned z něho stříkal prášek.

Všichni vyjekli a začala velká panika. Druhá návštěva se obešla bez problémů. Nejprve si nás chtěli trochu vyzkoušet z minula, tak každému dali jednu otázku. Řekli nám, co máme dělat, když začne hořet dům. Dozvěděli jsme se, že nás před požárem může zachránit peřina a taky prostěradlo. Dále nám pustili různé zvuky sirén, třeba pro tornádo.

Těšíme se na další povídání se členy jiných záchranných složek :-)

Natálie Světlíková 6. ročník

Náš národní poklad. Tygřice, dvacetinásobná zlatá slavice, zpěvačka i dračice, metalová princezna a královna popu, paní Bílá, byla tak laskavá a po recitálu s klavírním doprovodem Petra Maláska mi poskytla rozhovor...

Chodíte ještě pěšky, nebo všude jezdíte autem?

Chodím ráda pěšky – hlavně po naší vesnici – je tam hrozně hezky, pěkné je i to, že se tam všichni na ulici zdraví, člověk se cítí i venku jako doma.

Do jaké barvy (hned po černé) se ráda oblékáte?

Mám ráda černou, bílou a červenou.

Jaké jiné umění kromě hudby máte ráda?

Obdivuji ruční práce... všeho druhu.

Máte raději letní nebo zimní sporty? Jaké?

Nerozumím sportu, ale fandím všem našim sportovcům, kteří nám dělají ve světě dobré jméno.

Kde berete tak obrovskou porci energie, kterou rozdáváte kolem sebe?

Mám ráda lidi.

Kdo/co je Vaší inspirací v běžném životě?

Moji přátelé.

S Petrem Maláskem spolupracujete řadu let. Jak to vypadá, když se společně tvoří nějaká písnička, to nacvičování...?

Každá písnička se tvoří jinak. Některá už přijde ke mně hotová, na jiné se pracuje. Jedna z nejkrásnějších a nejzásadnějších s Petrem Maláskem se jmenuje Modi. A ta vznikla tak, že jsem od Pavla Vrby dostala dárkem nádhernou báseň a Péťa ji zhudebnil. A já jsem už při „demáči“ tak brečela, protože mě tak dojala. Je to jedna z nejhezčích věcí co v repertoáru mám. Jinak to nacvičování... někdy to, než se to dostane „pod kůži“ trvá trochu dýl. Ale jinak já většinou nacvičuju až před lidma. Já potřebuju diváky a posluchače než nějakou zkušebnu, prostor bez emocí.

Věříte na osud?

Věřím, ale občas je mu třeba pomoci.

Jak je vám právě na duši?

Jsem šťastná jako blecha.

Máte také někdy pocit, že jste hodná až příliš?

Myslím, že člověk má být takový, jaký je, nehrát si na někoho jiného. Stačí se obklopit lidmi, kteří ho takového mají rádi a nezneužijí toho. Já jsem možná zranitelná, ale už nejsem tak naivní jako dřív a v určitých situacích jsem ve střehu. Život mě poučil, že nosit růžové brýle se nevyplácí. Už vím, že chovat se k lidem láskyplně neznamená dovolit jim všechno. Umím hodně lidi rozmazlit, ale ti správně se zas tak moc rozmazlit nedají. Jsou pořád sví. Nevím... Kdyby ses mě zeptala, jaká jsem... Taky bych to ráda zjistila. Chvilkami na to jako by přijdu, říkám si: „Jo! To je už určitě ono!“ A pak se mi to zase zvrtně a vydám se jinudy. Jako by mě seshora vodili a říkali: „Tohle sis už vyzkoušela a teď ještě tuhle zkoušku, ještě tě protáhneme tímhle trním!“ Ale mě to baví. Neměnila bych.

Ludmila Káralová, 9. ročník

BENEFIČNÍ KONCERT

V pátek 8. 2. 2019 proběhl v Eladě v Bystrém v Orlických horách benefiční koncert na podporu školy. Během koncertu bylo zajištěno občerstvení. Koncert byl rozdělen na dvě části. Uvedl ho pan David Fellner, který je organizátorem kulturních akcí v Eladě a potom přišel na podium starosta Dobřan pan Michal Moravec, který krátce mluvil o projektu přestavby školy. Potom začala první část koncertu paní Dita Holá-violoncello, Jan Resl- kytara a Alexandre Glize - cajon. Po třetí písničky přišel na podium jako překvapení pan ředitel Jan Grulich. Zahrál si s nimi písničku na trumpetu, za což sklídl bouřlivý potlesk, a potom řekl pár slov ke stavbě školy. Paní Dita a pan Jan zahráli a zazpívali asi pět krásných písní. Dvě krásné a velmi náročné skladby potom zahrála paní Dita a Alexander - na kytaru. Poté následovalo vystoupení velmi talentovaného a sympatického francouzského kytaristy Alexandra Glize. Zahrál šest úžasných skladeb, které vždy vtupně uvedl svoji skvělou češtinou.

Poté byla přestávka a malé občerstvení – víno, domácí obložené chlebíčky, výtěžek z prodeje byl rovněž věnován škole. Začala druhá část koncertu, jejímž hostem byla zpěvačka Iva Marešová s kapelou. Na akordeon hrál fenomenální Aliaksandr Yasinski, který pochází z Běloruska, na kytaru písně doprovodil vynikající kytarista Michael Vašíček. V jejich podání jsme si poslechli krásných deset písní a tím koncert skončil. V předšálí bylo možné zakoupit CD, které umělci zájemcům rovnou podepsali.

Celý koncert byl velmi krásný, s příjemnou rodinnou atmosférou, a to i přesto, že diváků bylo asi sto dvacet – od nejmenších dětí ze školky, po ty nejstarší babičky a dědečky. Krásné na tom bylo to, že se hudba líbila oprav-

BENEFIČNÍ KONCERT
na podporu stavebního projektu školy
TRIVIUM PLUS DOBŘANY
MAREŠOVÁ YASINSKI

Alexandre Glize (FR) JARSEN
Dita Holá
& Jan Resl

PÁTEK 8. ÚNORA 2019 19.00 HODIN
CENTRUM ELADA BYSTRÉ

Vstupné 280 Kč, rezervace tel. 730 181 011.
Předprodej: Dobruška JINÝ KAFE, Nové Město n/M Café CHEErS...,
OÚ Dobřany a OÚ Bystré v Orlických horách.

du všem generacím.

Na stavbu školy se vybralo krásných 53200 korun.

Veliký dík patří paní Dítě Holé, která přispěla nejen svou hrou na violoncello, ale která tyto skvělé muzikanty poprosila, aby na této benefiční akci na podporu školy vystupovali.

Moc děkujeme všem!

Magdalena Grulichová, 7. ročník

Největší Showman? Kdo to je?

Největší Showman je film plný písniček a tance. Vypráví o klukovi, který si vezme bohatou holku. Tatínek potom ztratí práci a tak přemýšlí jak uživit rodinu. Koupí divadlo, ale tím si moc nevydělá a tak neví, co dál.

Jeho nejmladší dcerka mu navrhne, že by mohl založit cirkus a jeho to zaujme. Jeho cirkus byl velmi úspěšný, ale potom se stalo, že už do něj nikdo nechodil a tak tatínek potřeboval peníze na to, aby mohl žít rodinu. Vymyslel koncert Jenny Lindové (nejslavnější zpěvačka), na který přijde hodně lidí, ale ani to nepomohlo.

Tu noc po koncertě jeho divadlo shořelo. A potom ? To se musíte kouknout sami. Já vám to vřele doporučuji!!!

Barča Pinkasová 6. ročník

FLASHMOB

Flash mob je zábavná akce skupiny lidí, která organizuje pomocí internetu setkání na veřejném místě, kde vykonají něco neobvyklého. Jedná se většinou o charitativní akce, události, někdy o demonstraci a podobně. Ale poslední dobou je to i velmi originální způsob, jak někoho požádat o ruku. Účastníci těchto akcí si vymění instrukce dopředu, přes e-mailly nebo např. Facebook. Flash mob je nejčastěji ve velkých skupinách. Největší Flash mob na světě se odehrál v roce 2012

v Budapešti a účastnilo se ho 13 000 lidí. Flash mob se v posledních letech masivně rozšířil. Z akce se záměrem pobavit se se stala akce se záměrem pobavit sebe a ostatní. Čím větší Flash mob, tím větší ohlasy. V ČR se např. koná Zombie walk v Brně, Flash mob na den tance, nebo Flash mob na letišti Václava Havla.

Denisa Andrášková 8. ročník

Planeta Země 3000 – MYANMAR

Dne 15. 2. se II. stupeň naší školy vydal do kina v Novém Městě nad Metují. Nebylo to jen tak něco, ale již jedenáctý ročník programu pro školy s názvem Planeta Země 3000. Tématem tohoto dílu byl: Myanmar cesta do Barmské říše.

Stopáž filmu byla cca 60 minut. Celým filmem nás provázeli dva moderátoři v kině a ve filmu to byl cestovatel Adam Lelek. Barma se nachází na západní straně poloostrova Zadní Indie při pobřeží Bengálského zálivu a Andamanského moře v Indickém oceánu.

Sousedními státy jsou Bangladéš, Indie, Čína, Laos a Thajsko. Počet obyvatel je kolem 55 milionů. Novým hlavním městem je od roku 2005 Neipyijto. Úředním jazykem je barmština. Převážná většina jsou buddhisté. Adam nás bral po nejzajímavějších turistických atrakcích tohoto skvostného státu v Asii. Rozloha Myanmaru je 676 578km², pro představu ČR má pouhých 78 866 km².

Jedna z nejzajímavějších věcí kterou jsem zaslechl, bylo, že v Barmě je přes 2500 pagod. Pokud nevíte, co je to pagoda, tak je to buddhistická věžová stavba. Většina pagod plní náboženskou funkci, někdy i funkce další - např. v Číně mají svým příhodným umístěním ovlivňovat příznivě celý okolní prostor. Barma je také druhým největším světovým producentem opia, což představuje 25% celé světové produkce a je hlavním zdrojem nelegálních drog včetně amfetaminů.

Film se mi líbil, byl zajímavý a poučný. Barma je moc hezké místo a připisuju si ho na svůj seznam zemí, které chci navštívit. Filmu dávám 8z10.

Adam Baďo, 8. ročník

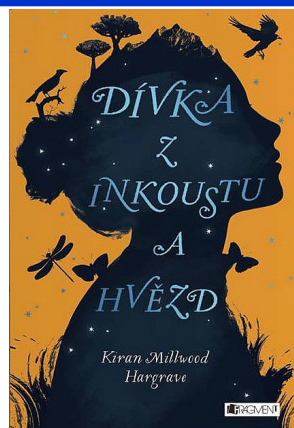

Zajímavé čtení - Dívka z inkoustu a hvězd

Tahle knížka je tedy spíše pro holky, ale zaujme každého. V Británii byla zvolena nejlepší dětskou knihou roku 2017 a v prestižní soutěži porazila i Harry Pottera a prokleté dítě. Napsala ji Kiran Millwood Hargrave, možná znáte i její další knihu - Cesta minulé zimy nebo Ostrov na konci všeho.

Co byste dělali, kdyby váš otec byl kartograf a vy byste se dokázali orientovat pomocí hvězd a nikdy se díky tomu neztratili. Isabella už prozkoumala celý ostrov. Kromě Zapomenutého území, do kterého na příkaz guvernéra nesmí nikdo vkročit. Kdyby mohla, zmapovala by celý zbytek svého ostrova. Protože jí zemřela maminka i její bratr, žije jenom se svým otcem. Když se v ovocném sadu najde rozsápaná dívka, celý ostrov se obrátí naruby. Když se Isabella pohádá se svou nejlepší kamarádkou, dcerou guvernéra, která uteče do Zapomenutého území, rozhodne se vmísit do pátrací skupiny a splnit si svůj sen zmapovat zbytek ostrova. Časem zjišťuje, že všechno za hranicemi není tak pěkné jak se zdálo, a že její život se změní. Jako každá malá holčička milovala pohádky, příběhy a různé legendy. Její oblíbená byla i odvážné dívce, která zachránila ostrov. Právě teď prožívá něco podobného. Pokud vás to zaujalo, doporučuji se knihu přečíst.

*„Každý z nás si na kůži,
ve způsobu chůze, dokonce
i v tom, jak roste, nese mapu
vlastního života.“*

Tereza Meierová, 8. ročník

Časopis vydávaný žáky ZŠ TRIVIUM PLUS, o. p. s. Dobřany

Obsah tohoto časopisu je připravován žáky školy a neprochází redakční úpravou.

Názory autorů jednotlivých článků nemusí vyjadřovat názory školy.

Případný výtěžek z prodeje tohoto časopisu je věnován na školní aktivity.